

BENȚIA T. ANDA-MARIA

Clasa a XI-a

Colegiul Național „Ion C. Brătianu” Pitești, jud. Argeș

Prof. Firuță Dorina

Transfer

Aici – singurul spațiu sigur în care le permit
unghiilor să îmi crească,
ochilor să se deschidă,
simpla deplasare spre
dincolo – dihăanii metalice înfruptându-se din
aripile puiului izgonit din cuib;
niciun strigăt de ajutor nu are rădăcină,
nu se depărtează de cercul de carne roșie
ce mă conține ca o soluție acidă într-o eprubetă.
Nu îți fie teamă!

Aici am simțit cum toate acele sălbăticiuni cu bale arse la gură
preschimbă într-o nesfârșită pradă
bucata de realitate; am simțit felul nedrept
în care cineva îți grefează fără voia ta
senzația unui braț amputat;
toate convențiile între speranța progresivă și
mâna ce îmi va jupui craniul
mi-au hrănit micile frici de plastilină,
micile gene dominante rase la piele.
Auzi plânsetul verzui,
simți fericirea ca pe un lup cu colții tăiați.
Nu trebuie să te împotrivești!
Ascute cuțitul,
fii fără milă!
totul se va sfârși când
îmi vor număra degetele;
vei înțelege abia atunci de ce
puii de cârțiță orbesc în bătaia luminii.
Vei înțelege totul mult prea târziu,
voi fi deja
dincolo ...

BENȚIA T. ANDA-MARIA

Clasa a XI-a

Colegiul Național „Ion C. Brătianu” Pitești, jud. Argeș

Prof. Firuță Dorina

Legături

Ar fi fost atât de simplu,
dacă ai fi știut că lucrurile ce ne-au legat vreodată
au intrat în plasa unui păianjen
și toată durerea asta nu este decât un copil
trezit într-o casă străină,
așezat într-un loc proaspăt părăsit de cineva
care încă și-a păstrat căldura,
a fost singura formă de speranță
ce mi-a băut colostrul cald al sânului violaceu,
atât cât să devină o excrescență a cărnii mele,
atât cât să devin conturul ei steril;
când mi-a lins crusta herpesului
solzii au absorbit-o ca pe cea mai nutritivă substanță
și trupul durerii a fost al meu a fost
forma coapselor în cutele cearșafului boțit ,
sunete ce m-au făcut să cred în
siguranța cu care o seringă infectată
îți penetrează epiderma îngălbenită de icter,
te fac să te gândești că ai putea fi cumva fericit,
acum, când peștii fără solzi îți mănâncă pleoapele;
trupul meu a fost durerea a fost
și m-am gândit că dintre lucrurile ce ne-au legat vreodată,
numai ea .

BENȚIA T. ANDA-MARIA

Clasa a XI-a

Colegiul Național „Ion C. Brătianu” Pitești, jud. Argeș

Prof. Firuță Dorina

Poem de dragoste

Ți-am spus lucrul cel mai sincer cu puțință,
acum te poți descotorosi de corpul meu
împărțit frățeste tuturor celor ce m-au atins vreodată.
Învește fiecare bucată de carne într-o cârpă umezită,
semnează diagnosticul greșit
și dă-o mai departe.
Nu este nevoie de nicio incizie,
abcesele se vor sparge de la sine
și vor hrăni cu spuma purulentă craterele flămânde ale cortexului;
suferința lichidă se va prelinge pe șanțuri,
o mașină va veni cu viteză și va împrășca totul pe pereții din așchii de os.
Nici măcar tu nu vei mai avea scăpare.
Draperiile se vor trage peste reflexele nociceptive,
te vor înveli cu o cârpă umedă ca pe o halcă de carne,
oglinzile se vor întoarce ca după un scurtcircuit perfect uman.
Vei ști că diagnosticul tău
a fost cel mai sincer lucru cu puțință.

Festivalul de poezie "Gelu Naum" 2020

BENȚIA T. ANDA-MARIA

Clasa a XI-a

Colegiul Național „Ion C. Brătianu” Pitești, jud. Argeș

Prof. Firuță Dorina

Habar nu ai că

ai fost blândețea cu care
asistenta umezește buzele pârlite ale femeii gata de avort,
resemnarea abdomenului metalic sub cateterul din silicon,
stimulul artificial ce m-a făcut să sper
că iubirea este secunda dinaintea anesteziei
& sperii ca după iubire să nu te mai trezească nimeni.
Am crezut în inocența atingerii a două corpuri
de aerul călduț al incubatoarelor umplute cu limfă și vieți atârinate de o ață
& absolut nimeni nu a putut explica vigoare leșiei ce mi-a frecat
pielea rozalie a mâinii ca după cea mai mare crimă,
dar m-am gândit că ființele slabe ascund
sub teighea vina spasmodică
asemenea copilului temător;
o vreme se poate trăi așa, fără să conteze.
(Habar nu ai că)
într-o zi, inocența degetelor cât se poate de virile
nu îmi va mai spune nimic;
mă voi trezi doar cu senzația unui trup
din care tocmai s-a smuls
o viață.

Festivalul de poezie "Gellu Naum" 2020

BENȚIA T. ANDA-MARIA

Clasa a XI-a

Colegiul Național „Ion C. Brătianu” Pitești, jud. Argeș

Prof. Firuță Dorina

Omul de la butoane

Cândva,
toate motivele pentru care oamenii m-au părăsit
vor fi la fel de inutile precum o felie de pâine udă
din care vor mai ciuguli doar păsări schiloade.
În jurul patului se vor strânge organele
care ar fi trebuit retezate,
îmi vor atinge genunchii- o coliziune inevitabilă
între clopotele ce bat în cartilaje,
inima va sta la căpătâi sprijinită în os
ca o piatră cariată de mormânt.
Mai devreme sau mai târziu
voi sfârși atât de curat și mecanic
după apăsarea butonului de
oprire a sentimentelor;
ce va scrâșni în corpul meu va fi numai sârma
ghimpată de care se atârână o sperietoare
-o păpușă fără cap pe care nu o mai vrea nimeni-.

Festivalul de poezie "Gellu Naum" 2020